

בשערו גבורה משה ושלחת
המלךות, אמרו, כי אש יצאה
מחשפון להבה מקרית סיחון. בין
שפטות מחשפון, למה מקרית
סיחון, שהרי קריית סיחון היה
חשפון, שפטות כי חשפון עיר
סיחון מלך הארץ?

אלא, שלחת של מלכות
הسمים יצאה והחריבה הכל.
בשעה שאמרו תבנה ותכונן עיר
סיחון סטם, ולא אמרו חשפון,
שהשיבו שבגל זה תבנה
למושבת הארץ, אז השיבו
ואמרו לא יכולם. מה הטעם?
משום שפל הדריכים והשבלים
נסתמו בעצמת הגדוֹל העליון
שליהם. אם נחזר ונאמר וננופר
חשפון שתבנה, הרי אש יצאה
חשפון. אם נחזר ונאמר (סתם)
קריית סיחון, הרי להבה יצאה
מקרית סיחון ודאי. בין שאותה
שלחת אש שרתה שם עליה,
אין מי שיכول לה להחוירה
מייננה, שהרי מכל הארץ אין
לנו רשות.

מכאן וhalbא - אויל לך מואב,
שהרי אותו שהגן عليك נשבר.
ומשים זה, פין שראה מואב
שמגנו נשבר, אז ויגר מואב מפנוי
העם מאד. מה זה מאד? יותר
מה הפוט.

בי רב הוא. שהרי או הוא היה
גדול, וגדול היה קטן, שפטות
(עובדיה א) היה קטן נטתיק בגוים.
וישראל היה גדול במקום של
עשׂו, שפטות בו ורב. מה הטעם?
משום שראו ששלטו ישראל
למעלה ולמטה, שפטות את כל
אשר עשה ישראל לאמר. אשר
עשה ישראל היה צרייך לו לכתב,
מה זה את כל? לרבות מעלה
ומטה. מעלה, שאפלו
משליטיהם הגדולים והשליטים
של מעלה, ואפלו משליטיהם הגדולים והשליטים
של מעלה. ולכן את כל אשר עשה. ולכן כי

בד חמו גבורה דמשה, ושלחהoba דמלךו,
אמרו כי אש יצאה מחשפון להבה מקרית
סיחון. בין דכתיב מחשפון, אמר אי מקרית
סיחון. דהא קריית סיחון חשבון הוה, דכתיב
כי חשבון עיר סיחון מלך הארץ.

אלא, שלחהoba דמלךו שמיא נפק, וחריב
כלא. בשעתא דאינון אמרין תבנה
ותכונן עיר סיחון סטם, ולא אמרו חשפון,
דחשיבו דבגין פה יתבנין למזבח דאמוראה,
בדיןathy ואמרו, לא יכילה. Mai טעמא.
בגין דכל ארהיין ושבליין אסתתמו בתקפא
הריב עלאה דלהון. אי נהדר ונימא ונדרבר
חשפון דתבנה, קא אש יצאה מחשפון. אי
נהדר ונימא (סתם) קריית סיחון, קא להבה יצאה
מקרית סיחון ודאי. בין דההיא שלחהoba
דאשא שRIA פמן עלה, לית מאן דיכיל לה
לאהדרא לה ליושנה, דהא מכל סטרין לית
לו רשי.

מכאן ולhalbא אויל לך מואב, דהא והוא
דיהוה מגן עלה, אפבר. ובגין פה מואב
בין דחמו דמגן דלהון אתר, בדין וגיר מואב
מפני העם מאד. Mai מאד, יתר ממוחטא.

בי רב הוא. דהא בדין איה הוה رب, ורב הוה
עיר, דכתיב (עובדיה א) הינה קטן נתתק בגוים.
וישראל הוה رب באתר עשו, דכתיב ביה ורב.
מאי טעמא. בגין דחמי דשלטו ישראל, עילא
וთהא. דכתיב את כל אשר עשה ישראל
לאמר. אשר עשה ישראל מיבעי ליה, Mai
את כל. לאסガה עילא ותהא, עילא, דאפיקו
משלטנייהון רברבין ושלטניין דלעילא. ואפיקו
משלטנייהון רברבין ושלטניין דלעתה. וועל
דא את כל אשר עשה. וועל דא כי רב הוא,